

[Bjørn Poulsen]

re, så havde vi såmænd også støttet den. Man kan ikke forlange, at fordi hr. Henrik Toft synes, at noget er godt, så skal vi andre synes det samme. Selvfølgelig kan der siges positive ting om høsttabsordningen. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at der er mange konsulenter, der får overarbejde, men jeg ved ikke, hvor positivt det er.

Hr. Henrik Toft spurgte også om de satser, det vil koste at være med i ordningen. Det har jeg sådan set svaret på.

Hr. Stubkjær Pedersen var inde på noget af det rigtige, nemlig spørgsmålet om, hvornår landbruget havde været selvhjulpent. Jeg tror aldrig, det rigtig har været selvhjulpent, når det kommer til stykket. Det er muligt, vi kan blive det, men det er ikke på de liberale præmisser, som der for øjeblikket er et flertal for her i samfundet. Der er i hvert fald ikke store chancer for, at dansk landbrug som helhed bliver selvhjulpent. Det er muligt, at der er nogle, der vil være det, men hvis de begynder at miste deres restitutioner o.lign. på den animalske produktion og de skal til at sælge deres korn til verdensmarkedspriserne, skal de såmænd også nok komme hylende om at få lidt tilskud, for ellers kan de heller ikke klare det.

Hr. Halvgaard vil have det hele til at være et liberalt erhverv og mener, at sådan en ordning vil undergrave erhvervslivet. Det er jo frygteligt, det kan jeg godt se. Jeg ved ikke, om hr. Halvgaard mener, at de lovbestemte arbejdsgiverforsikringer også undergraver vores vidunderlige erhvervsliv. Det her er faktisk ikke spor andet. Jeg tror, at selv hr. Halvgaard er tilhænger af, at arbejdsgiveren har nogle lovpligtige forsikringer, og at man f.eks. inde i landbruget også har nogle lovpligtige forsikringer. Men det er klart, at når det er noget, man ikke kan overskue, så er det nemmere at skyde det ind under den form for argumentation.

Hr. Larsen-Ledet var inde på, at der sad et udvalg og arbejdede med nogle ting. Jeg tror ikke, der findes noget område inden for det danske samfundsliv, hvor der ikke sidder et udvalg for øjeblikket og arbejder med noget. Vi kan selvfølgelig godt vente et stykke tid på, at de skal blive færdige. På den anden side er jeg overbevist om, at vi også er i stand til at lave nogle afgrænsninger. Jeg er i hvert fald i stand til at komme med adskillige ideer om, hvorledes man laver nogle af-

grænsninger, både hvad angår skadeproblemerne, og på andre punkter.

Hr. Steen Folke ville ikke rigtig være med under disse forudsætninger. Jeg har stillet hr. Steen Folke et modspørgsmål. Jeg vil sige, at når vi går ind i sådan noget som det her, er det bl.a. for at være fri for at se alle de mange ansøgninger om hjælp og hjælp og hjælp, som vi har set, og som vi kommer til at se i fremtiden i massevis af tilfælde. Specialisering i landbruget gør problemerne større, og det gør også katastrofen for den enkelte landmand betydelig større end det, vi har set hidtil. Det er sådan set årsagen til, at vi har fremsat forslaget. Det er ikke bare for at give nogle statstilskud, men i højere grad for at undlade i fremtiden at skulle give statstilskud.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg blev spurgt af hr. Stavad, hvor meget der var tilbage i grovvarefonden. Så vidt jeg husker, er der stillet garantier for små 300 mill. kr. af de 600 mill. kr., som man kan stille garantier for.

Med hensyn til, om pengene skal bevilges, vil jeg sige, at hvis der skal laves om på grovvarefonden, så skal det igennem finansudvalgets procedure, det er rigtigt.

Jeg synes, intentionerne har været udmærkede. Alle ved, at det er et problem, hvis tørkeskaderne kommer, men der er én ting, som jeg synes alle var enige om, også hr. Bjørn Poulsen, og det var, at vi vil ikke have, at landbruget kommer her den ene gang efter den anden. Det er vi enige om. Men det bliver ikke lettere, fordi man obligatorisk opkræver nogle penge fra landbruget selv. Det får man ikke flere penge af i landbruget. Så det, det drejer sig om, er først og fremmest, at landbrugets indtjening skulle være større. Uanset om de enkelte landmænd skal dække det selv eller landbruget skal dække det solidarisk, så skal indtjeningen være meget større, for at vi i det hele taget kan tage den risiko.

Jeg kan huske, at før i tiden sagde man altid, i hvert fald i Jylland, at den første dårlige høst skulle man altid kunne klare, uden at det rørte én. Den næste kunne det knibe med. Først med den tredje blev det galt. Det var åbenbart på et tidspunkt, hvor lovgiverne havde forståelse for, at landbrugets egenkapi-